

Ziua botezului în moartea lui Hristos (Romani 6.4)

Zia de 11 aprilie 1948 nu o voi uita niciodată. A fost ziua în care am primit botezul noutestamental într-o apă curgătoare de la marginea Bucureștiului.

Trecuseră 8 luni de când eram întors cu mama din Heidelberg, Germania (unde fusesem refugiat din cauza războiului, între anii 1944-1947). Împreună cu familia care-mi făcuse cunoștință cu Domnul, am ajuns într-o duminică dimineață în modesta adunare pentecostală (Ucenicii Domnului) din București, Splaiul Independenței. Familia prin care am cunoscut pe Domnul încă înainte de a pleca în Germania a tot amânat să mă ia cu ei la adunare, considerând că este un loc prea sărăcăcios, fără lumină electrică, două camere în demisol (una pentru frați, alta pentru surori), cu circa 160-170 de locuri. Mare a fost mirarea lor când m-au văzut la sfârșitul programului ridicat în picioare, alături de vreo 8 tineri, declarând că mă predau Domnului.

Le-am povestit că mi-a plăcut totul, inclusiv îngenuncherile repetate, rugăciunile cu vorbiri în alte limbi, și, mai ales, cântările comune. M-au întreat: „Chiar ți-a plăcut totul?” Da, totul, cu o excepție, nu prea mi-a plăcut cuvântul „predat” (Domnului). Nu m-au înțeles ...!

Spunea psalmistul Asaf: *„Mă gândesc la zilele de demult, la anii de odinioară ...”* (Ps.77.5). Nu mai țin minte predicile din dimineața aceea dar cred că am înțeles ce zice apostolul Pavel despre Domnul: *„Iată că acum este ziua potrivită, iată că acum este ziua mântuirii”* (2 Cor. 6.2).

Pentru că se strânseseră deja câteva zeci de persoane (majoritatea tineri) care doreau botezul, s-a organizat cateheza câte două ore între cele două servicii divine de duminică, timp de câteva luni.

Serviciul de botez a fost stabilit pentru 11 aprilie 1948. Mă rugam împreună cu tinerii să fie o zi frumoasă ... dar a fost o zi mohorâtă, cu temperaturi foarte scăzute. Unul dintre frații slujitori, bătrânul Filote ne-a strâns în curtea adunării și ne-a zis: „M-am gândit că ar fi mai bine, ar fi cazul să amânăm datorită vremii, botezul ...”, dar a fost întrerupt de strigătele multimei: „NU! Nu vrem să mai amânăm! Mergem la apă!”

*
* *
*

Am fost 49 de persoane care am intrat în apa botezului. Botezul a fost oficiat de pastorul Ion Jiloveanu, ajutat de încă un frate. Nu știu dacă a răcit vreunul dintre noi, căci apa a fost cu adevărat foarte rece (am citit, după ani de zile că, în China, mulți se botează pe ascuns, noaptea, în peșteri). Observând cât de rece e apa, o mamă și-a strâns la piept fiul, spunându-i:

- Fiule, tu ești deja bolnav de plămâni, nu intra în apă!
- Mamă, abia aștept botezul. Nu mă tem! Dă-mi drumul, și a intrat în apă.

Cronicarul evenimentului scria în continuare: La consultul unui medic după botez, acesta a declarat:

- Nu mai are nimic la plămâni!
Și nu cred să fi fost singurul vindecat în felul acesta. În aceeași primăvară a anului 1948, s-au mai botezat alte 49 de persoane.

CRISTIAN

„În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.” (Romani 6.5)

Glorii din cer

1. Îmi va rămâne-n memorie-o zi
Când s-a schimbat viața mea...
Ziua aceea mereu o voi ști:
Semnul iubirii e-n ea.
Prieten bun, minunat, iubitor,
Dorul mi l-a împlinit.
Vesel voi spune măreața minune.
Cum Domnul meu m-a mântuit.

R: /: Glorii din cer în mine s-au revărsat
Când la Calvar Isus m-a eliberat.
Povoara mi s-a dus prin harul lui Isus
Glorii din cer în mine s-au revărsat. :/

2. Domnul sigiliul pe inima-a pus:
Fiu! în familia Sa.
Sunt curățit de păcat prin Isus
O, cât e de bine așa!
În clipa când eu la El am venit
Ca un sărman păcătos
Har mi-a dat mare,
Schimbând a mea stare,
Prin Domnul meu Isus Hristos.

3. Azi am o nouă nădejde de sus
Știu că sunt asigurat.
Sunt, în cer, moștenitor cu Isus.
O, cât e de minunat!
Toate le am din acea scumpă zi
Când m-am smerit și-am crezut
Am nestemate, comori minunate
Ce ochii nicicând n-au văzut.

JOHN W. PETERSON

